

ЈЕЛЕН И ВИЛА

Јелен пасе по загорју траву,
за дан пасе, за други болује,
а за трећи јаде јадикује.
Питала га из горице вила:
»О јелене, шумско горско звере,
каква ти је голема невоља,
те, кад пасеш по загорју траву,
за дан пасеш, за други болујеш,
а за трећи јаде јадикујеш?«
Јелен вили потијо беседи:
»Сестро моја, из горице вило,
мене јесте велика невоља:
ја сам имо моју коштутицу,
пак ј' отишла за гору на воду,
отишла је, пак ми не долази.
Ил' је гдегод с пута залутала,
или су је ловци уватили,
или ме је сасвим оставила,
и јелена дрругог прељубила.
Ако буде с пута залутала,
да бог даде да ме скоро нађе!
Ако л' су је ловци уватили,
бог нека им моју срећу даде!
Ако ли ме сасвим оставила,
и јелена дрругог прељубила,
да бог да је ловци уватили!«